

Izložba Common Ground

Ambijenti

02. 10. 2012.

+ MOZAIK

La Biennale di Venezia, 29. avgust – 15. novembar 2012.

13. Međunarodna izložba arhitekture *Common Ground*

U cilju rešavanja konflikta između arhitekture i ekologije i tehnologije treba ispuniti pukotinu nastalu između arhitekture i civilnog društva. Ovakav pristup arhitektonskoj stvarnosti vodio je predsednika organizacije *La Biennale di Venezia* – Paola Barattu da za selektora izabere David Chipperfielda, jednog od najpoznatijih arhitekata današnjice. Po očekivanjima organizatora, izložba je naišla na veliki odjem i ukazala na snagu veze između arhitekture i pojedinca.

Najveću i najpoznatiju svetsku izložbu arhitekture Chipperfield je usmerio ka pitanjima kontinuiteta, konteksta i sećanja i ukazao na nerazumevanje između arhitektonske profesije i društva. Tema prati trend poslednjih nekoliko bijenala od Aaron Betskya do Kazuyo Sejime. Chipperfield ističe da naziv *Common Ground* (zajednička osnova) usmerava pažnju na grad, koji je područje ekspertize arhitekata, ali i nešto što nastaje u saradnji sa svakim građaninom. Izložbom nas poziva da pronađemo zajedničke ideje i vizije koje mogu biti potvrđene u samoj arhitekturi. Uprkos različitim gledištima, delimo zajedničko tlo, a to je temelj arhitektonske kulture koja nam omogućava osnovu za dijalog i mišljenje. Time bijenale dobija karakter mesta istraživanja bogatog brojnim programima saradnje sa 61 istraživačkom i obrazovnom institucijom – pod imenom *Biennale Sessions*. U sklopu edukativnih aktivnosti organizovani su obilasci i radionice namenjene različitoj publici.

Kvantifikativni podaci pokazuju važnost i rast svakog arhitektonskog bijenala, pa tako ove godine izložba zauzima preko 10.000 m² površine na Giardinima i Arsenalima, gde je predstavljeno 55 nacionalnih paviljona i 69 projekata sa 119 učesnika. Izložba uključuje i 18 uporednih događaja na različitim lokacijama u Veneciji.

Prilikom otvaranja bijenala održane su brojne prezentacije i predavanja, među kojima se ističe razgovor na temu mentorstva Han Ulrich Obrista sa Davidom Chipperfieldom, Kazuyo Sejimom, Alison Crawshaw i Sahel Al-Hiyarijem. Chipperfield je istakao da je za njega arhitektura trud, vizija, angažman i saradnja usmerena ka smislu života. Sejima je istakla važnost intuitivnog procesa i upornosti.

Kao i svake godine, uz službeno otvaranje bijenala organizovana je i dodela nagrada za arhitekturu. Nagrada za najbolji pavilion dodeljena je Japanu i izložbi *Moguća arhitektura? Dom za sve!*, nastaloj kroz saradnju arhitekte Toyo Ita sa mlađim arhitektima i lokalnom zajednicom. Predstavljeno je rešenje za novo središte regije koju je uništila nedavna prirodna katastrofa. Članovi žirija su bili impresionirani humanošću i prezentacijom projekta. Za najbolji projekt proglašen je projekat *Torre David / Gran Horizonte*, *Urban-Think Tank* i Justin McGuirk za projekt rekonstrukcije objekta u Karakasu. Nagrada za perspektivnu praksu dobili su *Grafton Architects* za projekt univerzitetskog kampusa u Limi. Posebno su spomenuti i projekti Poljske (značaj zvuka i praznog prostora), SAD-a (pristupačnost) i Rusije (inovacija). *Zlatni lav* za životno dostignuće dodeljen je poznatom portugalskom arhitekti Álvaro Siza Vieiri.

Ljubiteljima arhitekture preporučujemo posetu izložbi koja je, po rečima Chipperfielda: ...posvećena stvaraocima i učesnicima, njihovoj predanosti i energiji, kao i saradnji u ovom eksperimentalnom pokušaju da se definiše zajednička osnova (*Common Ground*).

Paviljon Japana

Paviljon Amerike

Paviljon Rusije

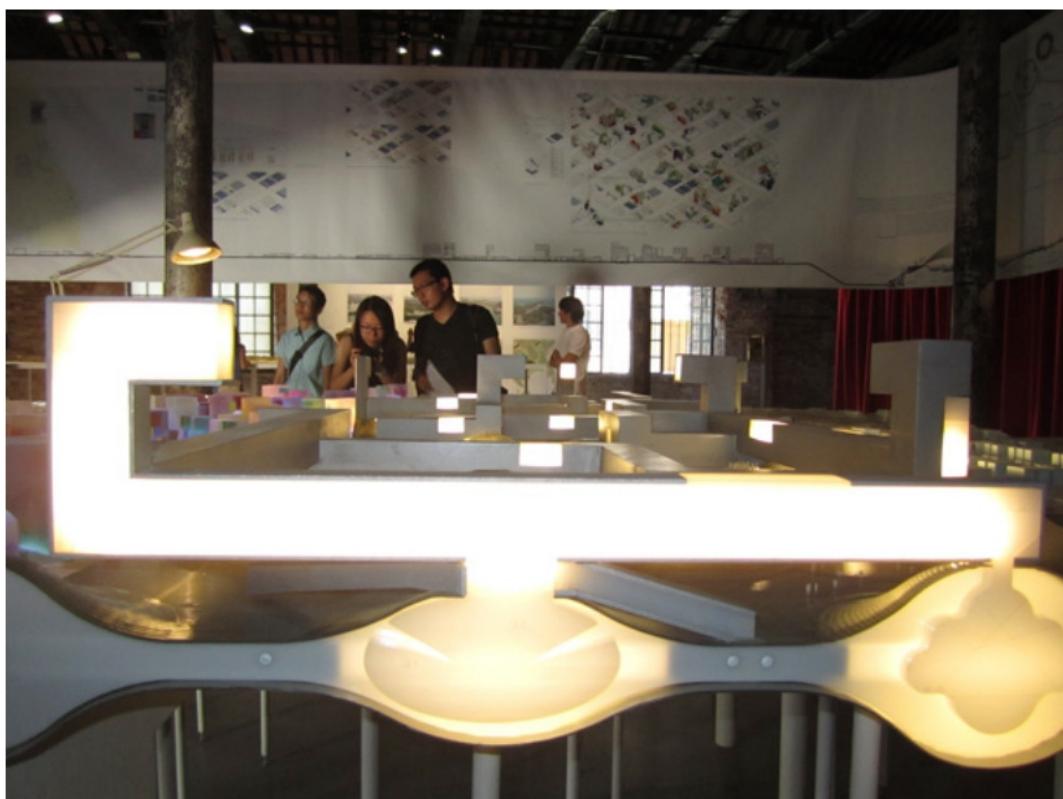
Paviljon Rusije

Paviljon Rusije

O paviljonu Srbije možete čitati ovde.

tekst i fotografije: Ana Mikić D'Apuzzo, dia

Paviljon Srbije: Jedan:sto

Ambijenti

02. 10. 2012.

+ MOZAIK

Paviljon Srbije na 13. Bijenalu arhitekture u Veneciji predstavlja minimalistički projekat grupe mladih arhitekata *Jedan: sto* i ima likovne, estetske, arhitektonske, socijalne i narrativne elemente, a između ostalog, problematizuje i različite aspekte odnosa pojedinca i društva, naslanjajući se na opšti tematski koncept Bijenala *Zajedničko polje*.

Projekat čini minimalistički veliki beli sto (22 x 5 metara) koji ispunjava pravougaoni prostor paviljona i koji je moguće obići koridorom širokim 1,5 metar. Oko stola se odvijaju video projekcije koje iz određenih uglova registruju kretanja posetilaca i reflektuju ih u prostoru, uz zvučne efekte izazvane dodirima posetilaca. Dve forme – arhitektura (volumen) paviljona i arhitektura (površina) stola – čine da praznina – eteričnost nečeg između tih arhitektonskih oblika pobuđuje posmatrača da kreirane prostorne varijacije, kroz kretanje i video praćenje dešavanja, doživljava, tumači i oseća na slojevit način. To je svojevrstan odgovor na postavljenu temu Bijenala *Zajedničko polje*. Ovaj minimalistički projekat ima metaforički, sociološki, skulpturalni i interaktivni aspekt.

Instalacija *Jedan: sto* (1:100), čiji naziv predstavlja i igru reči pošto su broj *sto* i reč *sto* homonimi na srpskom jeziku, dovodi arhitektonski objekat stola do njegovih ekstremnih značenja. Ujedno se razvija pregršt metafora koje iniciraju razmišljanje i ohrabruju posetioce da posmatraju šta se događa oko njih.

Prema navodima komesara izložbe Igora Marića, projekat u srpskom paviljonu predstavlja samo jedan od sto mogućih odgovora na temu 13. bijenala *Zajedničko polje*. Rad su osmisili Marija Miković, Olga Lazarević, Marija Strajnić, Nikola Andonov, Aleksandar Ristović, Marko Marović, Milana Dragić, Janko Tadić, Nebojša Stevanović i Miloš Živković i odneli pobedu na javnom konkursu za izbor domaćeg predstavnika na Bijenalu u Veneciji.

tekst i fotografije: Ana Mikić D'Apuzzo, dia